

1.8 BASISLINJE-METODEN

Denne er vist på figur 10 og kan sies å være en annen utgave av rett-vinkel-metoden. Den egner seg best for relativt rette eller svakt buete strandlinjer og går altså ut på at en fra grensene på land trekker parallelle linjer utover sjøen vinkelrett mot en basislinje strukket tvers over bukta. Særlig kan dette være en formålstjenlig løsning i havneområder der det er aktuelt med brygger, kaier, utstikkere o.l. Jeg kjenner ikke til at denne metoden har vært brukt i Norge, men også denne metoden er kjent fra USA (se Brown, s. 314).

1.9 MIDTLINJE-PRINSIPPET OG DET GEOMETRISKE PRINSIPP

Jeg har valgt å beskrive og vurdere disse to prinsippene delvis under ett. Dette fordi de er så nær "beslektet" og så lett å forveksle i enkelte tilfelle, at det er nesten uråd å skrive om det ene uten samtidig å holde det opp mot det andre.

Jeg vil først prøve å definere de to prinsippene uten at det i noen særlig grad vil klargjøre forskjellen mellom dem.

Midtlinje-prinsippet. Det ligger i navnet at ei slik linje skal gå midt mellom eller like langt fra to landsider. Dette virker tilsynelatende som et enkelt og liketilt prinsipp, men som jeg vil vise her, kommer en bort i flere problemer når en skal trekke ei slik grense i praksis.

Det geometriske prinsipp. Dette er det samme prinsipp som er nedfelt i lov om vassdragene § 4 der det heter: "Mellom eiendommer på samme side av et vassdrag skal grensen, hvis ikke annet følger av særlig hjemmel, gå slik at hvert sted på bunnen tilhører den strand som det ved lav vass-stand ligger nærmest".

I utgangspunktet blir det i teori og praksis skilt mellom disse to prinsipper samtidig som de i teori og praksis også blir blandet sam-